

N:o 152.

Af Herr Nils Pettersson: Om beviljande af ett förslagsanslag å 15,000 R:dr, såsom bidrag till skottpenningar för dödande af räf, duf- och hönshök.

Då efter tillämpningen af Kongl. Jagtstadgan af den 21 Oktober 1864 en mängd af våra inom landet talrikaste och för mindre hemdjur samt matnyttigt villebråd högst skadliga rofdjur, nemligen räf, duf- och hönshök, hvars dödande med skottpenningar belönades, dessa djur till stort gagn för det allmänna i ganska betydlig grad minskades, har, efter det nämnde skottpenningar blifvit borttagna, den om vårt villebråd och husdjur omtänksamme medborgaren erfarit ett ganska märkbart och bekymmersamt förhållande, deri att dessa rofdjur så tilltagit, att, om desammas fortplantning ännu, såsom på sednare tiden skett, ostördt får fortgå, det är all anledning befara att den skada, som i följd deraf förorsakas, betydligt öfverväger den utgift staten fick vidkännas genom utbetalning af de derför stadgade skottpenningarne.

Väl torde till en början genom svårigheten att skilja hök ifrån vissa andra nära liknande fogelslag, skottpenningar oriktigt blifvit utbetalda för hök, men detta förhållande blef till största delen afhjelpat genom kommunerna tillhandahållna plancher, som afbildade ifrågavarande djurslag, och hade jagtstadgan blifvit oförändrad till nu, så skulle säkerligen ej de skäl kunnat åberopas som föranelde borttagande af nämnde skottpenningar. Som nu i några provinser detta förhållande blifvit påaktadt och landstingen derstädes anslagit medel för ofta nämnda rofdjurs dödande, men då det ej lär kunna antagas att landstingen

i allmänhet komma att verka gemensamt eller stadga skottpenningar till lika belopp för samma djurslag, samt med påaktande af den svårighet som kan uppkomma, då ett landsting betalar skottpenningar och ett nästgränsande icke, att kontrollera om djuren äro fångade inom ena eller andra landstingsområdet, och med den rörlighet ofta nämnde djurslag besitter, inverkar dess utrotande på vidsträcktare trakter än å de särskilda landstingsområdena, hvarföre jag tror skäl nog förefinnas att staten åter, åtminstone till någon del, åtager sig denna sak genom att den till de landsting eller kommuner, som utbetala skottpenningar för räf, duf- och hönshök, tillskjuter halfva beloppet, dock ej högre från statens sida än 1 R:dr 50 öre för räf och 1 R:dr för hök, såväl unge som gammal.

På grund häraf vill jag härmed vördsamt föreslå:

att Riksdagen beviljar ett förslagsanslag af 15,000 R:dr, för att genom Kongl. Maj:t tillhandahållas de landsting eller kommuner, som besluta att sjelfva utbetala hälften af skottpenningarne för dödande af räf, duf- och hönshök, såväl unge som gammalt djur, dock ej ifrån statens sida till högre belopp än 1 R:dr 50 öre för räf, och 1 R:dr för hök.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1873.

Nils Pettersson
